

Noen blir så opslukt av forestillingen at de må holdes forsiktig tilbake for ikke å blande seg. På scenen er danserne Stian Danielsen og Irene Theisen, samt musiker Vidar Løvstad i gang.

Foto: Marianne Lystrup

Sin første kulturopplevelse

DANS

■ Anmeldt av
Marianne Lystrup

m1@skrivelliv.no 22 310 310

Et kompakt, lite drops av en forestilling er La La POP, som ble framført på Dansens Hus lørdag.

Den er laget for ferske mennesker. De yngste blant publikum var bare noen måneder gamle.

På scenen står en lang mann

med struttende gultrøtt, el-

gitar, turkis dress og rosa plata-

sko. Det kommer myke toner,

mens publikum krabber seg på

plass på puter i det lille amfet.

En barbert danser i lilla T-

skjorte og shorts gjør baby-

bevegelser i langsom kino bak-

erst på firkannten som er scenen.

Når mørket senker seg, entrer

nok en danser lyset. Han har

turkis drakt.

Undring. Det skjer ikke så mye.

Bevegelsene er langsomme. De

har en slags lek sammen, og fal-

ler stadig vekke bakover, rett på

tompa på den karakteristiske må-

ten små barn faller. De sier en-

kle ting som pappa og voff voff,

mamma, nam is, gakk gakk og

brtt, slike ord som tidlig for-

mes i småbarnas munn. De små

er åpenbart fascinert. Danserne

lykkes i å framtre med noe av

den åpne undringen som kjen-

netegner små barn. Det er en

stor forse ved forestillingen,

stort

stort

stort

stort

stort

stort

La La POP
Dansens Hus

Ide/koreografi/regi: Inger Cecilie

Bertan de Lis komponist og

Musiker: Vidar Løvstad

Dansere: Stian Danielsen

og Irene Theisen

Forestillingen spilles også

21.-26. oktober

Det skjer et viktig kulturarbeid

gjennom en forestilling som

dette.

men som voksen lurer man litt

på om det i lengden er morsomt

for barn å se voksne som her-

mer etter dem.

«Min». Etter hvert blir det litt

mer utfordrende bevegelser, og

et interressant spenningspunkt

inntreffer når de to begynner

å slåss litt forsiktig om en ball.

Ordet «min» introduseres, og

fører til at fellesskapet midlert-

idig brytes. Men dansen beveger

seg videre, med en stor iskrem,

og en rekke store klosser. Mu-

sikken skifter gir, og beveger seg

via litt mykt svingende pop til-

bake til helt rolige toner.

Utforske. Det meste skjer med

rolige bevegelser, overgangene

er myke, og sørger for at trygg-

heten og fascinasjonen ikke bry-

tes. Ingen skvetter og blir red-

de, men noen må holdes litt i

bukseleiningen for ikke å en-

tre scenen.

Etterpå er det fritt fram for

alle som vil komme fram og ut-

forske scenerommet. Noen vil

hilse på danserne, andre vil ero-

bre klosser og plast-ender. Og

alt går rolig og fredelig for seg.

Sin første. Etter en liten ti-

me er det over. Noen har hatt

sitt livs første kulturopplevelse.

Koreograf Inger Cecilie Bertan

de Lis har helt bevisst satset alt

på å få en god kommunikasjon

med dette publikumet. Hun lot

seg inspirere av førstamanu-

ensis Nina Gram Gartmann ved

Institutt for barnehagelærer-

utdanning, som har kartlagt

hvilke ord som er de første barn

lærer. Så bygget hun en fore-

stilling rundt dem. Vi snakker

om vokabularet *mamma, nei, br,*

nam-nam, pappa, nei, ba det, ba,

takk og voff voff.

Språk. Det er ingen dum stra-

tegi for kommunikasjon at man

«Ingen skvetter

og blir redde, men

noen må holdes

litt i buksele-

ningen for ikke å

entre scenen»

lærer seg språket til dem man

vil kommunisere med. Og at

hun også har tatt utgangspunkt

i ktoppspråket deres, er en suk-

sess. Samtidig introduserer hun

enkelt dansbevegelser, som

løfter forestillingen til noe mer

enn bare kopi av virkeligheten.

Kanskje kunne hun sluppet seg

enda litt mer løs med dette.

Men det er vanskelig å si. Først

av alt kommer lojaliteten til pu-

blikum og hva de har mulighet

til å ta til seg.

Det skjer et viktig kultur-

arbeid gjennom en forestilling

som dette. At barna blir tatt på

alvor og får et tilpasset tilbud i

så ung alder, er naturligvis vik-

tig for dem her og nå. Men det

har også betydning på lang sikt,

ved at de tidlig vennner seg til å

oppsøke en kunstscene.

VÅRT LAND – mandag 20. oktober 2014 – side 27

